

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

10mò Institutio Ss. Altaris Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Confirma fidei zelum; spem viribus auge;
 Dâque salutifero succensum pectus amore
 Angelicos inter comites efflare supremos
 Halituum gemitus: animam quoque carne
 Trade Creatoris gremio, sociâque beatis
 Cœlituum turmis; & post incendia Mundi
 Tot quassata malis animæ, peto, membra reum
 Ut tibi decantent socio conamine, magnos
 Inter Cœlorum concives, debita largo
 Pro sudore tuo præconia; sicque beata
 In te perpetuo conservatore triumphent.

**POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ
 INDUCTIO DECIMA.**

S. MARCUS CAP. 14

Et manducantibus illis accepit Jesus panem; & benedixit, & fregit, & dedit eis, & ait: Sumite, hoc est corpus meum. Et accepto calice gratias agens, dedit eis: & biberunt. Et ait illis: Hic est sanguis mei novi Testamenti, qui pro multis effundetur &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus Hierosolymam cum Discipulis suis agnum Paschalem manducat; usque tunc valedicens, in hac ultimâ sua in terris conversationis Cœnæ sacratissimum Altaris Sacramentum, tanquam æternum Testamenti filialis nostri Testamentum instituit.

Transierat glacialis hyems, & Phœbus amara
 Temperiem Veris stellante sub Arjete Mundi
 Reddiderat; Scribæ & Pharisei tanta videntur
 In populis Christum miracula ubique patrare
 Ante diem Paschæ decernunt tollere Jesum.
 Ast, quia prægrandes Paschali tempore cœnæ
 Adventant Solymam, justo terrore retenti
 Dissidium plebis metuunt: sed Dæmone perterriti

Luc.

22.

Iscariota, suo cuius jam strinxerat astu
 Cor Satanas. spondet Phariseis tradere Jesum.
 Gavisi super hoc verbo nebulonis, iniquum
 Constituunt pretium; quo pacto, crimen adornat
 Traditor; & spondet per fera silentia noctis,
 Dum populum tenet alta quies, adducere vincitum
 Quis scelus hoc Judæ Jesum latuisse putabit?
 Hoc non attento, Petrum charumque Joannem,^{Luc.}
 Ut sibi Pascha parent, Solymæam mittit in urbem.^{22. 8.}
 Sollicitè hi quærunt: Ubi vis, tibi Paschap aremus?
 Ille ait: Occurret vobis intransibus urbem
 Servus aquam portans; illum comitetis ad ædes:
 Et cum panderitis Domino mea nuncia, nempe
 Me cum Discipulis celebrare ibi Paschata velle,
 Monstrabit vobis cœnacula grandia, nostris
 Apta satis dapibus: quo facto, Pascha parate.
 Jussibus acceptis Solymam festinat uterque,
 Offenditque virum: reliquis cum fratribus ipse
 Subsequitur Christus: post reddita vota recumbit.
 Dumque lavare pedes illorum Christus adornat,
 Quilibet obfistit; generosè verò reponit ^{Joan.}
 Petrus: In æternum nunquam mihi crura lavabis.^{13. 2.}
 Salvator replicat: Si te non laverò, Simon,
 Nulla tibi mecum remanebit portio. Verbis
 His turbatus ait: Mundari malo, pedesque
 Et caput, atq; manus mundandas offero Christus:
 Ablutis pedibus, mundus non indiget ultra
 Mundari. His dictis succedit lotio; lotis
 Omnibus, adjecit: Vidistis, qualia feci;
 Hæc imitabimini. Posthæc sua cingula solvit.
 Accumbensq; iterum, cunctisq; sedentibus inquit:
 O quanto præsens vobiscum sumere Pascha ^{Luc.}
 Hactenus exarsi zelo! non ampliùs unquam ^{22. 15}
 Hoc

Hoc fruar in vivis , donec super astra levatus
 In Regno Patris repetam : prænuntio vobis
 Extremum durumque vale ; moriturus abibo
 His ita præmonitis , accepto pane , levatis
 Ad Superos oculis , frangens benedicit , & ora
 Discipulisque suis divisum præbet , aitque
 Ecce meum corpus, pro vobis quod datur; omnes
 Participate : dein cœnæ post fercula, vinum
 Accipit , Ecce meo calicem de sanguine, dicens
 Hic quoque pro vobis fundetur: Pascha supremum
 Hoc fuit , Evcharicæ statuens primordia Cœnæ,
 Triticæ segetes , sacri benedictio campi !
 Angelicis cibe digne labris, suavissime panum
 Tuque merum , lassæ completa refectio vitæ,
 De sursum submisisse liquor, sacra potio ! quantis
 Optimus has Epulas dignatur honoribus Æther
 Quippe fides exosa dolos, & nescia falli,
 Mandat, inattentis animoso sensibus ausu
 Credere, quòd verè per mystica verba sacrat
 Transeat in corpus Christi substantia panis,
 Inque salutiferum vini natura cruorem :
 Non tamen, ut solus sinè corpore sanguis adesse
 Aut vice conversâ solum sinè sanguine corpus
 Christus in ambabus, panis vinique, figuris,
 Integritate pari, nostrum se præbet in esum.
 Excellens Epulum ! procul hinc discèdite gentes
 Promissumq; novo populo, quem Christus amavit
 Gressibus ad talem iussit concurrere mensam,
 Evacuate locum ! properate ! accumbite ! tantis
 Vesciminor pia turba cibo ! cibus ille piorum
 Esuriem satiat ; nostro cibus ille medetur
 Languori ; cibus ille refert spiracula vitæ.
 Musa quid attentas encomia dicere nostræ

Arcanis Fidei? Iatice Heliconis, aquarum
 Pauperiem passi, sistunt sua flumina. Postquam
 Instituit Cœnam Christus, quid dixerit ultra,
 Musa refer: Vultu circumspiciebat amaro
 Discipulos, dicens: Ex hacce paropside mecum ^{Joan.}
 Traditor indignus cœnat; gemituque resumpto ^{13.21.}
 Continuat planctum. Possit Marpesia cautes ^{Matt.}
 Tanto verborum penetrari fulmine: verum ^{26.21}
 Surdus adest Deicida; scelus, quod mente rotabat,
 Exequitur: reliquos feriebat turbo dolorum.
 Quisque sibi, socioque timet, rogitatque Magistrum:
 Num fortassis ego scelus hoc patrabo, Magister?
 Hoc proprium menti, quæ conscia criminis alget,
 Quod turbata malo, variis gemat anxia curis;
 Suspiciosa suis etiam diffidat amicis;
 Irrequieta simul variâ statione vagetur:
 Hæc editur taciti languoris tabe, suisque,
 Spe frugis positâ, tegitur suppressa ruinis:
 Effatum hoc verum Judas crudelis, iniquus
 Proditor & nebulo, suspensus fune fatetur.
 Sed cedò, qualis erat Judas? respondeo: Christi
 Oeconomus, custos loculorum, lectus alumnus
 Et socius; sed jam factus delator iniquus,
 Impostorque vaser, per quem (narrare paveſco!)
 Filius Excelsi, signis præclarus, ubique
 Gratus & acceptus, Pharisæis gentis iniquæ
 Principibus, contra Christum livore feroci
 Accensis, vili pretio (proh triste relatu!)
 Ter denis argenteolis, ut bellua, venum
 Turpiter expositus, truculento traditur ausu.
 Sed quali, mea Musa, putas, hæc sine peregit?
 Mammonæ servus (sic appellantur avari)
 Scariota fuit, lucri cupidissimus. Ergò

N

Pro-

Propter avaritiam Judæ (quis posse putabit?)
 Filius æterni Patris fit victima mortis!
 Errat hic affectus; moriendi causa, fatemur
 Æternæ, quam Christus amat, reparatio vitæ
 Sola fuit; Judas instrumentale scabellum,
 Quem præ millenis, Dominum fidumque Mag
 De cujus Deitate minùs dubitare valebat, (strum
 Prodere dedecuit. Sed quæ mensura malorum
 Inter cœnandum pergit prædicere multa:
 Discipulos à se fugituros, tæque Simonem
 Abjuraturum, se non novisse: gemendo
 Adjungit, cunctis se prospexisse libenter,
 Et curasse, suis res nequa deesset amicis;
 Sed modò tempus adest, subdebat, ut ensis eman
 Respondent illi: Geminos hîc ecce, Magistra
 In promptu gladios: at Jesus, sufficit, inqu
 Immiscent dictis fastum spirantia fratres;
 Et cui conveniat primatus, fortiter urgent.
 Dicit eis: Reges hæc sollicitudo fatiget;
 Nos humiles jubet esse Deus, Mundique profan
 Moribus exemptos. Quis vestrum, quæso, negabit
 Me vobis semper facilem vigilemq; Magistrum
 Officiosum etiam simul exhibuisse ministrum?
 Sitque minore minor magnus, parvùsq; minor
 Inferior, talique gradu procedite fratres.
 Ad mea, Discipuli, quos diligo, mœsta reverti
 Mecum mansistis, in memori quod mente repon
 Si quis turbo mali, si quæ tentatio mentem
 Tristitiæ nebulis obduxit. State! parumper
 Dividor à vobis; ut, quæ mihi summa parat
 Regna Pater, vobis pariter concivibus æquo
 Ordine disponam, faciàmque recumbere circa
 Fercula Divorum fruitum, quæ divite cornu

Luc.
22.

Luc.
22.24.

Luc.
22.28.

Gaudia suppeditat Cœlestis copia regni.

Præterea vobis sublimes præparo sedes,

Ut sedeatis ibi cum Majestatis honore,

Summa Jacob tribubus duodenis jura daturi.

Ad Petrum conversus ait : Mi Petre , rogavi

Pro te sollicitè Patrem , ne fortè , quod absit,

Luc.
22.31.

Deficiat tua vera fides , & corruat : ergò

Tu quoque conversus reliquos aliquando fideles

Confirma fratres. Hæc sancta precatio Christi

Durat adhuc : hujus stabili virtute videmus

Romanam toti Mundo dare jura Tiaram.

Est super invictâ Romana Ecclesia rupe

Ædificata ; feris tempestas nulla procellis

Hanc turbare potest : casso Synagoga labore,

Per lapides Sancti Stephani , fustemque Jacobi

Hanc oppugnavit : gentes tria sæcula densis

Affixere malis ; tamen hæc Ecclesia vicit.

Multa quidem nostrum ceciderunt millia ; verum

Horum sanguis erat fecundum semen : ab illo

Fertilis , implevit numerosior horrea Christi

Messis , & ingenti lucro sua damna refecit.

Successit tantis furiarum motibus hydra,

Hæresis infelix , rapidis tot faucibus aucta,

Quot fovet in fibris errorum monstra : sed esto

Hinc crepitet bacchando Notus , fremat inde pro-

Horrificis Boreas, cieatque tonitrua Caurus ; (cellis

Sunt ignes fatui , per inania nubila , quodam

Cum sonitu rapti ; perituri , quando reducit

Per nebulas solidi Sol candida lumina veri.

Stat modò Pontificum sedes , ubi sanguinis unda

Inter Gentiles statuas effusa fluebat.

Quis vestrum dubitat, Christum sua posse trophæa

Hostibus elisis inimico infigere campo ?

N 2

Ante

Ante diem Domini sociabit ovilia Christus:
 Unus Pastor erit, qui, postquam flammea Cœli
 Tempestas faciem Mundi renovaverit, alma
 Cum sibi commissis Cœli sociabitur Aula.
 Accelerate gradum Borealia regna! redite!
 Pandit, ut excipiat victrix Ecclesia mater
 In gremium reduces, magno sua brachia plausu.
 Restat, ut absolvam Cœnæ postrema. Fideles
 Se fore, Discipuli spondent: sed promptior ore
 Obfirmat sua dicta Petrus, qui postea serò
 Perfidiâ planctu detestabatur amaro:
 Attamen intuitu Christi conversus, ab illo
 Promeruit statui Primus super ardua sanctæ
 Sedis Apostolicæ Rector, summusque Magister.
 Res tua nunc agitur: fratres converte; fidei
 Obsequio conjunge preces, conamina nostri
 Protege Pontificis BENEDICTI; denique totum
 Ut convertatur, tibi Petre expandimus Orbem.
 Se levat ex mensa Dominus; consurgit utrimque
 Turba simul, grates dictura: deinde gradatim
 Effluit ex foribus Judas, valedicere namque
 Non potuit Christo, neque verò debuit ille
 Proditor horrendus. Christus, quæ dixerat inter
 Cœnandum, repetit: valedicit suaviter, addit
 Pollicitis lacrymas, cupidis amplectitur ulnis,
 Oscula distribuit, consuetos intonat hymnos,
 Egrediturque foràs, tristémque revisitat hortum.

POE